

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

THE GRAYZONE

گریزون-

نویسنده: مکس بلومنتال
ویراستاری و ارسال: موسوی
۰۵ اکتوبر ۲۰۲۳

تجلیل پارلمان و دولت کانادا از یک نازی فقط نوک کوه یخ است.



تصویر از گریزون

تجلیل کانادا از یک کهنه سرباز نازی، سیاست بلندمدت اتاوا در قبال اوکراین را آشکار می کند.

با تجلیل از یک داوطلب وافن-اس اس به عنوان “قهرمان”، حزب لیبرال کانادا سیاست دیرینه ای را برجسته کرد که اتاوا را در حال آموزش شبه نظامیان فاشیست نشان می دهد و در عین حال از هزاران سرباز کهنه کار اس اس نازی پس از جنگ استقبال می کند.

دومین مقام قدرتمند کانادا، کریستیا فریلند، نوه یکی از برجسته ترین مبلغان اوکراینی المان نازی است. در بهار ۱۹۴۳، یاروسلاو هونکا یک سرباز تازه چهره در لشکر ۱۴ پیاده نظام وافن-اس اس گالیسیا بود که لشکر او مورد بازدید معمار سیاست های نسل کشی المان نازی، هاینریش هیملر قرار گرفت. هیملر که بر تشکیل این گردان نظارت داشت، به اوکراینی هائی که داوطلبانه از تلاش های رایش سوم حمایت می کردند، به وضوح افتخار می کرد. ۸۰ سال بعد، رئیس مجلس کانادا، آنتونی روتا، پس از دعوت هونکا به یک ضیافت پذیرائی برای ولودیمیر زلنسکی، که در آن رئیس جمهور اوکراین برای دریافت سلاح و کمک مالی بیشتر برای جنگ کشورش علیه روسیه لابی کرد، از غرور و شادی سر از پانمی شناخت.

روتا در رویداد پارلمانی ۲۲ سپتمبر در اتاوا اعلام کرد: "ما امروز در مجلس یک جانباز جنگ اوکراینی از جنگ جهانی دوم داریم که برای استقلال اوکراین در برابر روس ها جنگید و حتی در سن ۹۸ سالگی به حمایت از این نیروها ادامه می دهد."

روتا ادامه داد: "نام او یاروسلاو هونکا است، اما من بسیار مفتخرم که بگویم او از خلیج شمالی و در نیپیسینگ-تیمیسک است. او یک قهرمان اوکراینی، یک قهرمان کانادایی است و ما از او برای همه خدماتش تشکر می کنیم." زمانی که جاستین ترودو، زلنسکی، معاون نخست وزیر کریستیا فریلند، رئیس ستاد دفاع کانادا جنرال وین ایر و رهبران همه احزاب کانادا برای تقدیر از خدمات جنگی هونکا از صندلی های خود بلند شدند، غرش تشویق در میان جمعیت طنین انداخت.

پس از افشای سابقه هونکا به عنوان یک همکار نازی، رهبران کانادا (به جز ایر) برای انتشار عذرخواهی های سطحی و حفظ ظاهر شتافتند، در حالی که سازمان های یهودی کانادا بیانیه ها و محکومیت های تندی صادر کردند. این حادثه اکنون به یک رسوایی ملی بزرگ تبدیل شده است و فضای صفحه اول روزنامه های کانادایی مانند تورنتو سان را اشغال کرده است که در آن آمده است: "آیا این نازی را ندیدید؟" در همین حال، وزیر آموزش و پرورش پولند اعلام کرده است که قصد دارد قانونا خواستار استرداد جنائی هونکا شود.

حزب لیبرال تلاش کرده است تا این موضوع را به عنوان یک اشتباه تصادفی جلوه دهد و یکی از نمایندگان لیبرال از همکاران خود خواسته است که "از سیاسی کردن این حادثه اجتناب کنند." «ملانی جولی، وزیر امور خارجه کانادا، استعفاي روتا را خواستار شده است تا رئیس مجلس را به عنوان قربانی اقدامات جمعی حزب خود تبدیل کند. ترودو در همین حال، به این رویداد "عمیقاً شرم آور" به عنوان دلیلی برای "مقابله با پروپاگاندای روسیه" اشاره کرد، گوئی کرملین به نحوی یک همکار نازی غیرنظامی را به پارلمان قاچاق کرده است و سپس نخست وزیر و همکارانش را به سبک کاندیدای منچوری، هیپنوتیزم کرده است تا او را به عنوان یک قهرمان جشن بگیرند.

قطعاً این حادثه اشتباه نبود. قبل از این که دولت و فرماندهان نظامی کانادا هونکا را در پارلمان تجلیل کنند، از او باش فاشیست که برای برقراری یک دولت ملی گرا در کئیف می جنگیدند حمایت دیپلماتیک کرده بودند و بر آموزش تشکیلات نظامی معاصر اوکراینی که آشکارا متعهد به ترویج ایدئولوژی نازی بودند، نظارت داشتند.

تجلیل اتاوا از هونکا همچنین پرده از سیاست پس از جنگ جهانی دوم این کشور مبنی بر تابعیت دادن به همکاران نازی اوکراینی شناخته شده و تبدیل آنها به نیروهای ضربتی ضد کمونیستی داخلی برداشته است. موج مهاجرت پس از جنگ شامل پدربزرگ معاون نخست وزیر کریستیا فریلند بود که به عنوان یکی از مبلغان برتر اوکراینی هیتلر در داخل پولند تحت اشغال نازی عمل می کرد.

اگرچه مقامات کانادایی تلاش کرده اند تا این سابقه کثیف را پنهان کنند، اما این سابقه از طریق حضور هونکا در پارلمان و محتوای نگران کننده خاطرات آنلاین او به طور چشمگیری دوباره ظاهر شده است.

ما از سربازان المانی با شادی استقبال کردیم

نسخه مارچ ۲۰۱۱ مجله انجمن سربازان سابق اوکراینی در ایالات متحده حاوی یک مطلب خاطرات ناراحت کننده است که تا همین اواخر مورد توجه قرار نگرفته بود.

این مجله که توسط یاروسلاو هونکا منتشر شده است، شامل انعکاس اظهارات افتخارآمیز از داوطلب شدن برای لشکر ۱۴ پیاده نظام وافن-اس اس گالیسیا است. هونکا می نویسد، زمانی که آنها برای اولین بار به شهر زادگاهش برزانی

رسیدند، او ورماخت نازی را به عنوان «شوالیه های المانی عرفانی» توصیف کرد و خدمت خود را در وافن-اس اس به عنوان شادترین زمان زندگی خود یادآور شد.

او نوشت: «در کلاس ششم، از چهل دانش‌آموز، شش اوکراینی، دو پولندی و بقیه بچه‌های یهودی پناهنده از پولند بودند. تعجب کردیم که چرا آنها از چنین ملت غربی متمدنی مانند المان فرار می‌کنند.»



یاروسلاو هونکا، جلو و مرکز، به عنوان عضوی از بخش Waffen-SS Galicia

کتابخانه مجازی یهودی جزئیات نابودی جمعیت یهودی برزانی به دست المانی‌های «متمدن» را شرح می‌دهد:

«در سال ۱۹۴۱ وقتی شوروی دیگر منطقه را در اختیار نداشت، ۱۲۰۰۰ یهودی در برزانی زندگی می‌کردند که اکثر آنها پناهندگان فراری از وحشت ماشین جنگی نازی در اروپا بودند. در طول هولوکاست، در اول اکتوبر ۱۹۴۲، ۵۰۰-۷۰۰ یهودی توسط المانی‌ها در معادن اطراف اعدام شدند.

در ۱۸ دسمبر، ۱۲۰۰ نفر دیگر که توسط شوروی یهود فقیر ذکر شده بودند، در جنگل تیرباران شدند. در یوم کیپور ۱۹۴۲ (۲۱ سپتمبر)، ۱۰۰۰-۱۵۰۰ نفر به بلزک تبعید شدند و صدها نفر در خیابان‌ها و خانه‌هایشان به قتل رسیدند. در حانوکا (۴-۵ دسمبر)، صدها نفر دیگر به بلزک فرستاده شدند و در ۱۲ جون ۱۹۴۳، آخرین ۱۷۰۰ یهودی گتو و اردوگاه کار اجباری تصفیه شدند و تنها تعداد کمی از افراد فرار کردند. کمتر از ۱۰۰ یهودی برزانی از جنگ جان سالم به در بردند.»

هونکا گفت زمانی که نیروهای شوروی بر برزانی تسلط داشتند، او و همسایگانش مشتاقانه منتظر ورود المان نازی بودند. او به یاد آورد: "هر روز، ما با بی صبری به سمت پوموریانی (لووف) نگاه می‌کردیم با این امید که آن شوالیه های المانی عرفانی که لیاخ های منفور را به گلوله می‌بستند، ظاهر شوند." (لیاخ یک اصطلاح تحقیرآمیز اوکراینی برای پولندی‌ها است.)

در جولای ۱۹۴۱، زمانی که ارتش المان نازی وارد برزانی شد، هونکا نفس راحتی کشید. او نوشت: "ما سربازان المانی را با شادی استقبال کردیم. مردم احساس آرامش کردند، زیرا می‌دانستند که دیگر آن ضربه و وحشتناک به در، در نیمه شب وجود نخواهد داشت و حداقل اکنون می‌توان با آرامش خوابید."

دو سال بعد، هونکا به لشکر اول تیپ ۱۴ پیاده نظام اس اس گالیسیا پیوست - واحدی که تحت دستور مستقیم هاینریش هیملر تشکیل شد. زمانی که هیملر در ماه می ۱۹۴۳ (زیر) از داوطلبان اوکراینی بازدید کرد، اتو فون واپنر، فرماندار گالیسیای منصوب نازی او را همراهی می کرد، او کسی بود که گنوی یهودی را در کراکوف تأسیس کرد.



«هیملر به سربازان اوکراینی می گوید: "وطن شما از زمانی که از شر یهودیان، خلاص شده است که اغلب لکه ننگی بر شهرت خوب گالیسیا، بودند، بسیار زیباتر شده است. من می دانم که اگر من به شما دستور کشتار پولندی ها را بدهم... در واقع به شما اجازه کاری را می دهم که به هر حال بی صبرانه منتظر انجام آن هستید."»

متخصصان شکنجه گر و آدمخوار هیتلر به RCMP منتقل شدند.

پس از جنگ، دولت لیبرال کانادا هزاران پناهنده یهودی را به عنوان "دشمنان بیگانه" طبقه بندی کرد و آنها را در کنار نازی های سابق در شبکه ای از اردوگاه های بازداشت محصور در سیم خاردار نگه داشت، زیرا می ترسید که آنها کشور جدید خود را به کمونیسم آلوده کنند. در عین حال، اتاوا هزاران سرباز اوکراینی ارتش هیتلر را در روند سریع شهروندی قرار داد.

خبرنامه اوکراینی کانادا در ۱ اپریل ۱۹۴۸ نوشت: "برخی [از شهروندان جدید] نازی های درست و حسابی هستند که در ارتش و پولیس المان خدمت می کردند. گزارش شده است که افرادی که خال کوبی اس اس، شکنجه گران و قاتلان نخبه هیتلر را دارند، به دستور RCMP و پس از رد شدن توسط آژانس های غربالگری در اروپا، از فیلتر کانادا عبور کرده اند و پذیرفته شدند."

این ژورنال نازی های اصلاح نشدنی را به عنوان نیروهای ضربتی ضد کمونیست توصیف کرده که "رهبران ایدئولوژیک" آنها "از قبل مشغول تحریک جنگ جهانی سوم و تبلیغ هولوکاست جهانی جدیدی هستند که در آن کانادا نابود خواهد شد."

در سال ۱۹۹۷، شعبه کانادائی مرکز سیمون ویزنتال دولت کانادا را به پذیرش بیش از ۲۰۰۰ سرباز از لشکر ۱۴ داوطلب گرنادیر وافن-اس اس متهم کرد.

در همان سال، برنامه ۶۰ دقیقه ویژه ای با عنوان "راز تاریک کانادا" منتشر کرد که نشان می داد پس از جنگ، به حدود ۱۰۰۰ سرباز کهنه کار اس اس نازی از کشورهای بالتیک توسط کانادا تابعیت اعطا شده است. ایروینگ آبل، یک مؤرخ کانادایی، به ۶۰ دقیقه گفت که آسان ترین راه برای ورود به کشور "نشان دادن خال کوبی اس اس بود. این ثابت می کرد که شما ضد کمونیست هستید."

آبل همچنین ادعا کرد که نخست وزیر پیر ترودو (پدر جاستین) به او توضیح داده است که دولت او در مورد مهاجران نازی سکوت کرده است "زیرا آنها از تشدید روابط بین یهودیان و جوامع قومی اروپای شرقی می ترسیدند." یاروسلاو هونکا یکی از اعضای موج پس از جنگ سربازان کهنه کار نازی اوکراینی بود که در کانادا مورد استقبال قرار گرفت. طبق وبسایت شورای شهر برزانی، او در سال ۱۹۵۴ به انتاریو رسید و بلافاصله "به عضویت انجمن سربازان لشکر اول UNA در آمد که وابسته به کنگره جهانی اوکراینی های آزاد است." مایکل چومیاک، پدربزرگ دومین مقام قدرتمند کانادا، کریستیا فریلند نیز در میان نسل جدید کانادایی های اوکراینی بود. فریلند در طول کار خود به عنوان روزنامه نگار و دیپلمات کانادایی، میراث ضد روسی پدربزرگش را پیش برده و در عین حال بارها و بارها از همکاران نازی در زمان جنگ در رویدادهای عمومی تجلیل کرده است.



کریستیا فریلند، معاون نخست وزیر کانادا، در یک راهپیمایی ۲ مارچ ۲۰۲۰، با افتخار پرچمی از سازمان پارتیزان اوکراین را که در طول جنگ جهانی دوم در کنار المان نازی می جنگید، به نمایش گذاشت.

کانادا از مبلغان برتر هیتلر در اوکراین استقبال می کند

در طول اشغال پولند توسط المان نازی، روزنامه نگار اوکراینی مایکل چومیاک به عنوان یکی از مبلغان برتر هیتلر خدمت کرد. چومیاک که در کراکوف مستقر بود، یک نشریه ضد یهودی به نام Krakivs'ki visti (اخبار کراکوف) را ویرایش می کرد که هجوم نازی ها به اتحاد جماهیر شوروی را تشویق می کرد - "ارتش المان آزادی عزیز ما را برای ما به ارمغان می آورد"، این روزنامه در سال ۱۹۴۱ اعلام کرد - و در حالی که حمایت اوکراینی ها را برای داوطلبان وافن-اس اس گالیسیا جلب می کرد، هیتلر را تجلیل می کرد.

چومیاک بخش زیادی از جنگ را در دو آپارتمان بزرگ کراکوف گذراند که توسط اشغالگران نازی از صاحبان یهودی آنها ضبط شده بود. او نوشت که قطعات زیادی از مبلمان متعلق به یک "دکتر فینکلشتای" را به آپارتمان آریائیزه دیگری که تحت کنترل او بود منتقل کرده است.



مایکل چومیاک در مهمانی با امیل گسنر، مسؤول رسانه نازی در پولند اشغالی

در کانادا، چومیاک در کمیته اوکراینی کانادا (UCC) شرکت کرد که احساسات ملی گرایانه را در بین اعضای دیاسپورا پرورش داد و در عین حال در اتاوا برای سیاست های ضد شوروی افراطی لابی‌گری می کرد. در وب سایت خود، UCC به دریافت کمک مستقیم دولت کانادا در طول جنگ جهانی دوم افتخار می کرد: "آخرین و قاطع ترین انگیزه برای [تأسیس UCC] از سوی خدمات جنگ ملی کانادا آمد که مشتاق بود جوانان اوکراینی در خدمات نظامی ثبت نام کنند"

ولودیمیر کوبیووویچ، اولین رئیس UCC، به عنوان رئیس چومیاک در کراکوف خدمت کرده بود. او همچنین در تأسیس لشکر ۱۴ گرنادیر وافن-اس اس گالیسیا نقش داشت و در زمان تشکیل آن اعلام کرد: "این روز تاریخی با ایجاد فرصتی شایسته برای اوکراینی های گالیسیا امکان مبارزه دوشادوش با سربازان قهرمان ارتش المان و وافن-اس اس علیه بلشویسم، دشمن کشنده شما و ما، امکان پذیر شد."

فریلند به عنوان یک عامل مخفی تغییر رژیم دوران شوروی در اوکراین

پس از مرگ چومیاک در سال ۱۹۸۴، نوۀ او، کریستیا فریلند، به عنوان گزارشگر نشریات مختلف ملی‌گرای اوکراینی از خط پدربزرگش پیروی کرد. او یکی از اولین مشارکت کنندگان در دانشنامه اوکراین کوبیووویچ بود که گذشته ننگین همکاران نازی ها مانند استپان باندرا را سفیدپوشی می کرد و او را "انقلابی" می نامید. سپس، او در روزنامه Edmonton-based Ukrainian News، که پدربزرگش سردبیر آن بود، به عنوان کارمند مشغول به کار شد. یک نسخه از روزنامه Ukrainian News در سال ۱۹۸۸ (زیر) دارای مقاله ای است که توسط فریلند نوشته شده است، به دنبال آن آگهی برای کتابی به نام "مبارزه برای آزادی" که لشکر اس اس گالیسیای اوکراین را تجلیل می کند.

"he said, and on our world Ukraine." Mr. Vardy is also Ukrainian and since he is a grave list ambi-

rof. Vardy is deputies Ukrainian use Joint ate Joint ry Soviet a Catholic

in
p.m.
mbox:ered

RIALS

1. MADE
L. CEME-
IN AREA
Sprint in
s in South
tery in
Cemetery
ce in your
ves call:

10916

3

minated to the advantage of the Latin rite churches in the Soviet bloc," Prof.



FIGHTING FOR FREEDOM: THE UKRAINIAN VOLUNTEER DIVISION OF THE WAFEN-SS by Richard Landwehr. 128 pictures (many are published here for the first time), 8 maps. The first English language account in detail of the Ukrainian SS 14th Waffen-Granadier Division der SS (Ukraine Nr. 1). The cover design is in full color. In this classic work Mr. Landwehr delineates how and why the Ukrainian Division of the Waffen-SS was formed, what it did on the battlefield and what eventually happened to it. 224 pages, deluxe hardback library ed. \$24.95.

BULK ORDERS:
5 to 49 copies: 40% discount
50 to 99 copies: 50% discount
100 or more: 60% discount
over 1,000 write for quotes

BIBLIOPHILE LEGION BOOKS
P.O. Box 612
Silver Spring, Maryland 20901 U.S.A.

PLEASE TYPE OR PRINT CLEARLY

Name _____
Street _____
City _____ State _____
Zip _____ Country _____

play), at
Dr. Ma
Contact

Memory of Ukraine's famine emerges from official historic amnesia

by David R. Marples and Chrystie Freeland



The famine of 1933 in the Soviet Union, which led to the death of millions of citizens, predominantly Ukrainians, has become a burning issue in that country today.

While Western scholars began to study the topic seriously five years ago (the 50th anniversary) and the Washington-based Famine Commission has just published its Report to Congress on the subject, the Soviets maintained an unyielding silence until last December, when it was mentioned briefly in a speech by Ukrainian party chief, Volodymyr Shcherbytsky.

- PF
- DI
- HU
- DI
- CI
- (N
- GI
- OI
- KI

Positio

P

C

F

There has followed a partial analysis of the main events. In January, the Ukrainian historian Stanislav Kulchytsky published an account in the Kiev newspaper *Silski Visti* (Village News). He maintained that mismanagement of the grain collection campaign in the Ukrainian villages had contributed directly to famine. The grain, he wrote, was measured in the fields rather than after collection. Mr. Kulchytsky denied that there was any deliberate attempt to starve Ukrainian peasants as a nation, the conclusion reached by Western scholars Robert Conquest and James E. Mace.

In issues of *Ogoniok*, edited by the Ukrainian Vitaliy Kurotych, and the weekly *Nedela*, eyewitnesses to the famine have given harrowing accounts of what occurred. Contributors to both *Moscow News* and

Dr. Marples is adjunct professor of Slavic and East European studies, University of Alberta. Ms. Freeland is a student in Soviet studies, Harvard University.

Literaturna Ukraina (the weekly organ of the Ukrainian Writers' Union) have referred to Stalin as a "monster," for his part in collectivization of the countryside.

In June 1988, in a speech to the 19th Party Conference, writer Borys Olynyk demanded an end to what he called "blank spots" in Ukrainian history. Those responsible must be brought to justice, he stated.

Recently, an in-depth article on the subject was published in the Kiev daily *Radianska Ukraina*, featuring an interview with Ukrainian historians M. Panchuk and D. Dibrova. Dr. Panchuk, who notes that some 70 million people across Ukraine and the Caucasus were affected by famine, lists five major reasons for its outbreak.

First, there were problems with the initial collectivization campaign, particularly in the villages where the authorities were inexperienced. Second, the famine period coincided with a major administrative reorganization, when contact between Moscow and the village was impeded by the establishment of provincial authorities. Third, there was a lack of party cells on the collective farms, which were unpopular from the first. Fourth, "serious mistakes" were made in the collection of grain; and fifth, an old canard, there was kulak sabotage.

Only the latter two reasons merit serious examination as potential causes. For, as the authors point out, the most intensive period of collectivization occurred not in 1933, at the height of the famine, but in 1930. Moreover, the focus on administrative changes did not affect the formidable presence in the villages of Stalin officials, police forces and

(Continued on page 13)

در این زمان فریلند به عنوان دانشجوی مبادله نی در لویو، اوکراین، او پایه و اساس رشد چشمگیر خود را برای موفقیت روزنامه نگاری پایه ریزی کرد. فریلند از پشت صحنه به عنوان دانشجوی رشته ادبیات روسی در دانشگاه هاروارد، با فعالان محلی تغییر رژیم همکاری می کرد و در عین حال روایت های ضد شوروی را برای بزرگان رسانه بین المللی می فرستاد.

شرکت پخش رادیو و تلویزیون کانادا (CBC) گزارش داد: اخبار جانبدارانه "بی شماری در مورد زندگی در اتحاد جماهیر شوروی، به ویژه برای شهروندان غیر روسی آن، اثر انگشت او را داشت، زیرا خانم فریلند با چشم انداز ساختن آینده شغلی خود در حال ساختن نامی برای خود در محافل روزنامه نگاری بود."

CBC با استناد به پرونده های KGB، فریلند را به عنوان یک مأمور اطلاعاتی بالفعل توصیف کرد: "دانشجویی که باعث ایجاد دروسهای زیادی می شد به وضوح از اتحاد جماهیر شوروی متنفر بود، اما او قوانین آن را از درون به بیرون می دانست - و می دانست چگونه از آنها به نفع خود استفاده کند. او ماهرانه اعمال خود را پنهان کرد، از نظارت اجتناب کرد (و آن دانش را با مخاطبان اوکراینی خود به اشتراک گذاشت) و به طور ماهرانه با "اطلاعات نادرست" تجارت می کرد."

در سال ۱۹۸۹ زمانی که عوامل امنیتی شوروی او را در حال قاچاق "راهنمای عملی برای برگزاری انتخابات" به این کشور برای نامزدهای ملی گرای اوکراین دستگیر کردند، ویزای فریلند را لغو کردند. او به سرعت به روزنامه نگاری بازگشت و شغل هائی را در مسکو پس از فروپاشی شوروی برای فایننشال تایمز و اکونومیست به دست آورد و در نهایت به سردبیر جهانی رویترز، غول رسانه ئی بریتانیائی که امروزه به عنوان یک واسطه برای عملیات اطلاعاتی بریتانیا علیه روسیه عمل می کند، ارتقا یافت.

کانادا نازی ها را در اوکراین پس از مایدان آموزش می دهد و محافظت می کند.

زمانی که فریلند در سال ۲۰۱۳ به عنوان نماینده لیبرال پارلمان کانادا انتخاب شد، قدرتمندترین سکوی خود برای تحریک تغییر رژیم در روسیه را ایجاد کرد. با استفاده از ارتباطات روزنامه نگاری خود، او سرمقاله هائی را در روزنامه های برجسته مانند نیویورک تایمز منتشر کرد و خواستار حمایت نظامی از طرف پایتخت های غربی برای «انقلاب پر افتخار» اوکراین شد که منجر به برکناری خشونت آمیز رئیس جمهور منتخب دموکراتیک و جایگزینی او با یک دولت ملی گرای طرفدار ناتو در سال ۲۰۱۴ شد.

در بحبوحه کودتا، گروهی از اوپاش نئونازی متعلق به سازمان C14 شورای شهر کیف را اشغال کردند و ساختمان را با نشان های ملی گرای اوکراینی و نمادهای برتری طلب سفید، از جمله پرچم کنفدراسیون، خراب کردند. هنگامی که پلیس ضد شورش اوپاش فاشیست را در ۱۸ فبروری ۲۰۱۴ تعقیب کرد، آنها با رضایت آشکار دولت محافظه کار در اتاوا در سفارت کانادا پناه گرفتند. یک مقام وزارت کشور اوکراین به سی بی سی گفت: «کانادا در آن زمان بیشتر از دولت [اوکراین] با معترضان همدلی می کرد».

حمایت رسمی کانادا از شبه نظامیان نئونازی در اوکراین پس از انتخاب جاستین ترودو از حزب لیبرال در سال ۲۰۱۵ تشدید شد. در نومبر ۲۰۱۷ ارتش کانادا و وزارت دفاع ایالات متحده چندین افسر را برای یک جلسه آموزشی چند ملیتی با گردان آزوف اوکراین به کیف اعزام کردند. (آزوف از آن زمان سابقه جلسه را از وب سایت خود حذف کرده است).

آزوف در آن زمان توسط آدری بیلتسکی، «رهبر سفیدپوست» خودخوانده کنترل می شد که اعلام کرد، «مأموریت تاریخی ملت ما در این لحظه حساس رهبری نژادهای سفید جهان در یک جنگ صلیبی نهائی برای بقای آنها است... جنگ صلیبی علیه «نا انسانهای سطح پائین» به رهبری سامی ها.

تاریخچه خانواده نازی فریلند در حالی که او به مردم دروغ می گوید، فاش می شود

در کانادا، تاریخچه نگران کننده خانواده فریلند برای اولین بار در رسانه ها منتشر شد. چند هفته پس از آن که او در جنوری ۲۰۱۷ به عنوان وزیر امور خارجه منصوب شد - پستی که او به طور قابل پیش بینی از آن برای تحریم روسیه و ارسال سلاح به اوکراین استفاده کرد - نقش پدربزرگش به عنوان یک مبلغ نازی در پولند اشغالی موضوع گزارش های متعددی در مطبوعات جایگزین شد.

دولت ترودو با متهم کردن روسیه به راه اندازی جنگ سایبری به گزارش های واقعی پاسخ داد. رالف گودال، وزیر امنیت عمومی اعلام کرد: «این وضعیت آشکارا وضعیتی است که باید در آن هوشیار باشیم. به همین دلیل است که نخست وزیر از جمله موارد دیگر، خواستار بازنگری کامل سیستم های امنیت سایبری ما شده است.»

با این حال، تعداد کمی از رسانه هائی که مسئول کشف تاریخچه چومیاک بودند، ارتباطی با دولت روسیه داشتند. یکی از اولین رسانه هائی که همکاری او را افشا کرد، Consortium News، یک سازمان رسانه ئی مستقل امریکائی بود. از طرف خود، فریلند سخنگویی را برای دروغ گفتن به مردم فرستاد و به صراحت انکار کرد که «پدربزرگ خانم وزیر همکار نازی ها بوده است».

هنگامی که رسانه های کانادائی به نقل از چندین دیپلمات روس در مورد این ادعاها پرداختند، فریلند بلافاصله خواستار اخراج آنها شد و آنها را به سوء استفاده از موقعیت دیپلماتیک خود برای «دخالل در دموکراسی ما» متهم کرد.

با این حال، تا این زمان، اسرار خانوادگی او از اتاق زیر شیروانی بیرون افتاده و بر صفحات رسانه های اصلی کانادا قرار گرفته بود. در ۷ مارچ ۲۰۱۷، گلوب اند میل در مورد مقاله ای در سال ۱۹۹۶ در مجله مطالعات اوکراینی گزارش داد که تأیید می کرد پدر بزرگ فریلند در واقع یک مبلغ نازی بوده است و نوشته های او به تحریک نسل کشی یهودیان کمک کرده است. این مقاله توسط برادر مادر فریلند، جان-پل هیمکا نوشته شده بود که در مقدمه آن از خواهرزاده خود به خاطر کمک به او در "مشکلات و شفاف سازی" تشکر کرد.

گلوب اند میل خاطرنشان کرد: "فریلند بیش از دو دهه می دانست که پدر بزرگ مادری اوکراینی او سردبیر یک روزنامه نازی در پولند اشغالی بوده است که در طول جنگ جهانی دوم یهودیان را بدنام می کرد."

پس از این که در ماه سپتامبر دوربین ها او را در حال کف زدن در کنار صدها نفر از همقطاران برای یک کهنه سرباز اوکراینی جوخه های مرگ اس اس هیتلر نشان داد، فریلند بار دیگر از قدرت خود برای پاک کردن این حادثه از ضبط دوربین ها استفاده کرد.

سه روز پس از صحنه شرم آور، فریلند دوباره در پارلمان کانادا ایستاد و در حالی که سرش را به نشانه موافقت تکان می داد، از قطعنامه رهبر فراکسیون لیبرال ها، کارین گولد، که برای حذف تقدیر از یاروسلاو هونکا از "پیوست بحث های مجلس عوام" و از "همه ضبط های چند رسانه ای مجلس" ارائه کرد بود حمایت کرد.

با تشکر از آموزش دولتی هولوکاست در طول دهه ها، این شعار که از شهروندان می خواهد "هرگز فراموش نکنند" به یک عنصر کلیدی دموکراسی لیبرال تبدیل شده است. با این حال، در اتاوا امروز، این خط راهنمای اخلاقی ساده به عنوان تهدیدی تلقی می شود که می تواند منجر به نابودی حرفه ها و تضعیف حمایت کانادا از تلاش های جنگی در اوکراین شود.